

ΣΥΓΓΙΛΙΟΝ

Τὸ οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρὸς τῇ Ἱ. Κοινότητι
Ἁγίου Ὁρους.

Γρηγόριος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπό-
λεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὅσιώτατοι Ἐπιστάται καὶ ναζήριδες τῆς κοινότητος
Ἁγιωνύμου Ὁρους ἡγούμενοι, προηγούμενοί τε καὶ σκευ-
οφύλακες τῶν αὐτόθι κειμένων Ἱερῶν καὶ σταυροπηγιακῶν
Μονῶν καὶ λοιποὶ Πατέρες, οἱ ἐν ταῖς Ἱεραῖς Σκήταις καὶ
Κελλίοις τὸν μοναδικὸν διανύοντες βίον. Τέκνα ἐν Κυρίῳ
ἡμῶν ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη
παρὰ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Πρὸ χρόνων ἐπὶ τῆς δ' ἡμῶν θείῳ ἐλέει Πατριαρχείας, ἡ
Ἐκκλησία ἰδοῦσα τὰς διατρεχούσας τῶν μεταξὺ αὐτόθι ὁ-
σιωτάτων Πατέρων ἔριδας καὶ λογομαχίας, ἐξέδωκε Πα-
τριαρχικὸν αὐτῆς καὶ συνοδικὸν τόμον, καταργοῦσα καὶ ἀ-
νακόπτουσα τὰς δοξομανίας τινῶν, ἀποσκορακίζουσά τε τὰ
σατανικῶς ἀναφυέντα σκάνδαλα καὶ τὸν ἐκ τούτων ψυχι-
κὸν ὄλεθρον ἐκ μέσου αἵρουσα, τὴν θεοφιλῇ πάντως ὑμῶν
διαγωγὴν καὶ ἀνεπίληπτον μοναδικὴν πολιτείαν πραγμα-
τευομένη.

(Ἐνταῦθα ἀναφέρει περὶ τῶν κολύβων ἐν ἐκτάσει)

Περὶ δὲ τῆς θείας καὶ Ἱερᾶς Μεταλήψεως ἐστὲ βέβαιοι
καὶ γινώσκετε, ὅτι χρέος ἔχουσιν οἱ εὐσεβεῖς ἐν ἐκάστη Ἱερᾷ

Μυσταγωγία νὰ προσέρχωνται καὶ νὰ μεταλαμβάνωσι τοῦ ζωοποιοῦ Σώματος, διὰ τοῦτο καὶ προσκαλοῦνται παρὰ τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ «Μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε».

Διὰ δὲ τὸ τοῦ ἀνθρώπου ὀλισθηρὸν καὶ ἀνίκανον πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν μετάληψιν, ἀνέθετο ἡ Ἐκκλησία τὸ τοιοῦτον καὶ ἐνετείλατο νὰ προσέρχεται ἕκαστος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μεταλήψει, ὅποταν ἐξομολογηθεὶς τῷ πνευματικῷ αὐτοῦ πατρί, εὖρη ἑαυτὸν ἄξιον εἰς τὴν θείαν Κοινωνίαν καὶ λάβῃ τὴν παρὰ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς του ἄδειαν. Ἄν δέ, φανεῖς ἐγκληματίας, καθυποβληθῇ ὑπὸ κανόνα, ἐν μετανοίᾳ, καὶ δάκρυσιν νὰ ἐκτελῇ πρῶτον τὸν ἐπενεχθέντα αὐτῷ κανόνα καὶ ἔπειτα πάλιν προσερχόμενος τῷ πνευματικῷ του νὰ λαμβάνῃ τὴν ἄδειαν, καὶ οὕτω νὰ ἁξιοῦται τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Μεταλήψεως, εἰς τὸ ὅποῖον οὔτε προσδιορισμὸς ἡμερῶν εἶναι, ἀλλὰ οὔτε τεσσαράκοντα ἡμέραι πρέπει πρῶτον νὰ περάσωσι μετὰ τὴν εἰς τὰ θεῖα προσήλωσιν. Ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἀκώλυτον τὸ τοιοῦτον καὶ ἀνεμπόδιστον, καὶ ὅστις θέλει καὶ λαμβάνει ἄδειαν παρὰ τοῦ πνευματικοῦ του, ὡς ἀνέγκλητος, ἔξεστιν αὐτῷ νὰ μεταλαμβάνῃ καὶ κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα, καὶ ἐν τούτοις μήτε ὅρος εἶναι, ἀλλὰ μήτε κανὼν ἀποστολικός.

Ταῦτα παραγγέλλομεν καὶ συμβουλεύομεν πᾶσιν, εἰς τὰ ὅποια νὰ εἴσθε ἐρηραιοσμένοι, καὶ τῶν τοιούτων νὰ μὴ ἐκτρέπησθε, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐξωκείλητε εἰς ἀκαίρους καὶ πεφυσωμένους λογομαχίας καὶ διενέξεις καὶ εἰς φρονήματα σατανικά, τῶν ὁποίων ὁ καρπὸς θάνατος καὶ ὄλεθρος ψυχικός. Ὅστις δέ καὶ ὁποῖος, ἐκ κακοβουλίας ἢ κακοφροσύνης φωραθῇ ἐμμένων τοῖς ψυχοβλαδέσιν ἐκείνοις διανοήμασι καὶ ἀ-

ποδειχθῇ ὅτι λογομαχεῖ περὶ αὐτῶν καὶ ἀντιφέρεται ἢ ὅτι φρονεῖ νόμιμον νὰ ἐκτελῶνται τὰ μνημόσυνα τῶν τεθνεώτων καὶ νὰ προσέρχωνται τὰ ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας κόλυβα μόνον ἐν Σαββάτῳ καὶ οὐχὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἢ κατὰ πεισμονὴν καὶ πάθος ἐκτελεῖ αὐτὰ καὶ προσφέρει ἐν Κυριακῇ, ἀμειδόμενος τοὺς κατὰ καιροὺς ὑποπεπτωκότας τῷ πλημμελήματι, ἢ φανῇ λέγων, ὅτι πρέπει νὰ μεταλαμβάνωσιν ἀνὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον τῶν τεσσαράκοντα, ὁ τοιοῦτος, ὅποίας ἂν ᾖ τῆς τάξεως καὶ βαθμοῦ καὶ ἡλικίας, γινωσκέτω ὅτι γνωστὸς γενόμενος τῇ Ἐκκλησίᾳ θέλει καθυποβάλληται ὑπὸ τὴν ἔνδικον αὐτῆς ἀγανάκτησιν καὶ ποινὴν καὶ θέλει δοκιμάζει ὅσα οὔτε καθ' ὕπνους ἐφαντάσθη.

“Οθεν, προσέχοντες σύμπαντες καλῶς, ποιήσατε προθύμως καὶ εὐπειθῶς, καθὼς καὶ ἤδη γράφοντες συμβουλευόμεν καὶ παρακελευόμεθα καὶ μὴ ἄλλως ἐξ ἀποφάσεως.

Εἴητε δὲ ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

ἄωιθ (1819). ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ Ἰνδικτιῶνος ζ’.

(Ἔπονται ὑπογραφαὶ δεκαπέντε Μητροπολιτῶν)

Ἀκριβὲς ἀποσπασμα

